

De ti bud

Av Per Henrik Gullfoss
gullfoss@hebb.no

”De ti bud stammer fra Moses sin tid. Det sies at han fikk dem personlig overlevert av Gud som viste seg som en brennende busk. Siden har disse ti budene blitt oversatt fra hebraisk til latin og alle verdens språk.”

Når Moses kom ned fra fjellet var israelittene i ferd med å danse rundt gullkalven. Han slang de ti bud på bordet og ba de finne en annen vei. Det var slutten på en syklus i menneskenes historie som astrologien ser som tyrens tidsalder. Siden den gang har vi gått gjennom værens tidsalder og er i slutten av fiskenes og begynnelsen av vannmannens tidsalder.

Det er mange årtusen og tidsaldre siden de ti bud ble en del av vår etiske arv og kristendommens fundament og det er kanskje på tide å ta en liten titt på dem og se hva essensen er, slik at deres egentlige mening og innhold kan komme gjennom på en måte som er i samklang med vår tids utfordringer og den

nye bevissthet som vokser frem. Akkurat som et barn forandrer forholdet til sine foreldre og ser de annerledes og forstår ting på nye måter etter hvert som barnet blir eldre, så må menneskeheten oppdatere seg både på sitt forhold til det vi kaller Gud og sin egen forståelse av hva åndelighet dreier seg om.

De ti bud i ny drakt

1. Bud: Alt er Gud, du er Gud og Gud er kraften og essensen som gir liv og eksistens til alt.
(Du skal ikke ha andre guder enn meg.)
2. Bud: Bruk dine tanker og ord i samklang med den guddommelige essens og kjærlighet.
(Du skal ikke misbruke Guds navn.)
3. Bud: I åndelig søken er det viktig med stillhet, pauser og ro til å la det guddommelige komme til deg.
(Du skal holde hviledagen hellig.)
4. Bud: Ha kjærlighet til de som har gitt deg livet. *(Du skal ære din far og din mor.)*
5. Bud: Ha respekt, ydmykhet og kjærlighet til den gaven livet er for alt som er levende.
(Du skal ikke slå i hjel.)
6. Bud: Vær sann mot kjærligheten slik den strømmer gjennom deg, eller sagt med andre ord: Du skal ikke bedrive hor og late som du elsker noe/noen du ikke elsker.
(Du skal ikke bryte ekteskapet.)
7. Bud: Ta i mot livets gaver og del av din overflod. *(Du skal ikke stjele.)*
8. Bud: Vær sann i dine ord, tanker og handlinger. *(Du skal ikke tale usant om din neste.)*
9. Bud: Fryd deg over andres velstand og suksess. *(Du skal ikke begjære din nestes eiendom.)*
10. Bud: Fryd deg over andres kjærlighet og rikdom og vær fornøyd med å være deg selv.
(Du skal ikke begjære din nestes ektefelle, eller hans arbeidsfolk eller andre som hører til hos din neste.)

For meg står menneskeheten på samme sted som barn gjør når de er i ferd med å slutte å være barn og tar sine første famlende skritt ut i den voksne verden. Foreldrene slutter å være allmektige og ansvarlige for barnets valg og livsvei. På mange måter er det jo slik at barnet begynner å bli forel-

drenes likeverdige og at det er viktig å utvikle en ny form for likeverd og vennskap med det guddommelige. Det er denne prosessen Neale Donald Walsh går inn på i sine bøker om himmelske samtaler med Gud. Så det er kanskje på tide å gi slipp på barndommens regelverk og se hva de ti budene

forteller oss som åndelig selvstendige og frie mennesker. En slik oversettelse vil selvfølgelig bevege seg fra formalingene som gis til barnet om alt det ikke skal og har lov til, til råd om hva du som voksen kan bruke din styrke og kjærlighet til å skape. •